

1890

ΚΙ - ΚΙ - ΡΙ - ΚΙ — ΚΟ - ΚΟ - ΡΙ - ΚΟ

Τί χρόνος φοικτός
ποῦ εἶνε αὐτός !
Τί φτωχία πολλή !
'Αρρώστιαις ! Βουλή !

Κλεψύδα γενική !
Κι-κί-κι-ρι-κί^{*}
Πῶ ! Πῶ ! ξαφνικό !
Κο-κό-κο-ρι-κό.

Τρικούπη έσù
τὴν πύρες χρυσῆ !
Μάν φύγ' ή ἀρχή,
θὰ λές — «Έποχή

ποτὲ πειδ κακή
Κι-κί-κι-ρι-κί^{*}
δὲν εἶδα ! Πῶ ! πῶ !
Κο-κό-κο-ρι-κό.

Καὶ σὺ Θοδωρή
Μὲ λίγα γερή
μὲ λέξεις σαχλαίς
κ' ἐφέτος θὰ λές :

— «Αὔτ' οἱ Κρητικοί !..
Κι-κί-κι-ρι-κί.
Πῶ ! Πῶ ! τί κακό !.
Κο-κό-κο-ρι-κό.

Τί χρόνος φρικτός
ποῦ ήτο αὐτός !
Τί βρώμα ! Δαρμοί !
Παντοῦ σκοτωμοί !

Χρονιὰ πειδ κακή
Κι-κί-κι-ρι-κί^{*}
Δὲν μπῆκε ! Πῶ ! πῶ !
Κο-κό-κο-ρι-κό,

Τσοκαράσση

ΙΝΦΛΟΥΕΝΤΖΑ

Εἶναι καὶ αὐτή «κόρη τοῦ βορρᾶ» καὶ γνώρισμα εὐγενίας. Τὸ πρῶτον προσέβαλε τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ρωσίας καὶ ἔκειθεν ἔλαβε τὸ βασιτισμα τῆς ὀριστοκρατικῆς ἀσθενείας, ἀλλ' ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν μαζὶ ἀμέσως ἐβαπτίσθη εἰς τὰ νάρκατα τῆς δημοκρατικῆς ισότητος καὶ κατέπεσεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦ νὰ προσβάλῃ τὸν δόνον τοῦ ὄπωροπάλου κ. Γρίβα. Αὐτὸ τούλαχιστον ἀνηγγέλθη ὑπὸ τοῦ «Συλλόγου», διτις μετά τινας ἡμέρας ἀνέγραψεν, ὅτι προσεβλήθησαν καὶ δύο ἐκ τῶν συντάκτων του.

Καίτοι ἔγραψη καὶ ἐπιστεύθη, ὅτι μᾶς ἦλθεν ἐλαφρά ἐν τούτοις οὐχὶ ὀλίγοι μετέβησαν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κ. Δεικτάκη, καθ' ἐβεβαίου τὸ Δελτίον θνησιμότητος. Έδεν διέρκει ἐπὶ τινα καιρὸν μετὰ τῶν αὐτῶν θανατηφόρων ἀποτελεσμάτων ὑπῆρχε πεποίθησις, ὅτι πολλοὶ ἴερεῖς, φερετροποιοί, φαρμακοποιοί καὶ ιατροί θὰ μετεβαλούντο εἰς τοκιστὰς καὶ κτηματίας.

Τέλος πάντων προσκαλεῖται διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ ὅπορον οἰκογένειαν καὶ ιατρός τις, τὸν δόποιον ἐνθυμούνται μόνον εἰς τὰς ἐπιδημίας. Ή ἀπροσδόκητος πρόσκλησις κακμενού πακέτην ἐντύπωσιν εἰς τὸν νεαρὸν 'Ασκληπιάδην, διτε διηγεῖται τὸ γεγονός πρός τινα φίλον του.

— Λοιπόν, φίλε μου, μὲ προσκαλοῦν, πηγαίνω τὴν μίκην ἡμέραν καὶ βλέπω δέκα ἀσθενεῖς εἰς ἓνα σπήτη· δίδω τὰ ἀναγκαῖα φάρμακα καὶ πηγαίνω τὴν ἀλλήνην ἡμέραν, διότε εύρισκω...

— Μόνον πέντε....

— !!!

Τὴν δραστικωτέραν θεραπείαν ὁμολογουμένως προέτεινεν ὁ κ. Πύρλας εἰς τὸν «Ηλιον».

“Εγραψεν :

«Οποιας ἔχει ίνφλουέντζα πρέπει νὰ πάρῃ ἐν κοχλιάριον τῆς σούπας πιπέρι».

Καὶ ἡμεῖς προτείνομεν νὰ μεταφρασθείσθη ἡ γνωστὴ παροιμία ώς ἔξις : «Οποιος ἔχει πολὺ πιπέρι βαζεῖ καὶ εἰς ... τὴν ίνφλουέντζα».

“Ενεκα τῆς ίνφλουέντζας καὶ ἡ συναδελφος «Πρωία» δὲν ἔξεδόθη ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Ήδη διατελεῖ εἰς ἀνάρρωσιν, ἀλλ' ὅσοι τὴν ἀναγνινόσκουν πείθονται εύκόλως, ὅτι ἔχει ἀκόμη ισχυρὸν συνάγει.

“Εντρομοί ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Δελτίων θνησιμότυτος ἔζητήσαμεν τὴν συμβουλὴν διασήμου ιατροῦ.

Μᾶς εἶπεν, διτις αἰτία δλῶν αὐτῶν τῶν θανάτων εἶναι τὸ ψύχος, τὰ χαρτοπαίγνια καὶ τὰ λύκεια. Ν' ἀποφεύγετε τὴν ἀναγνώσιν τοῦ «Συλλόγου» καὶ νὰ μὴ διέρχεσθε καν ἐκ τοῦ σχολείου τοῦ κ. Πεπαγγεωργίου.

“Άλλη συμβουλὴ :

«Η ὑποτροπὴ τῆς ίνφλουέντζας εἶνε φοβερή, διότε με-